

DECIZIE

În numele Legii

7 martie 2018

mun. Chișinău

legea penal al Curtii de Apel Chișinău

vând în componența sa:

reședintele ședinței

Oxana Robu

decători

Igor Mănăscuță și Svetlana Balmuș

u participarea:

ocurilor

Vitalie Călugăreanu

vocatul inculpatului (XXXXXXXX)

Vasile Foltea

Au examinat în ședință deschisă în ordine de recurs, recursul avocatului Vasile Foltea în numele și interesele inculpatului XXXXXXXX, declarat împotriva sentinței Judecătorei Hâncești, sediul central, din 21 decembrie 2017, în cauza penală întru acuzarea lui :

XXXXXXXX, născut la xxxx, originar și domiciliat xxxx, moldovean de naționalitate, cu studii superioare, angajat în câmpul muncii, xxxx, celibatar, supus militar, anterior nejudecat, fără antecedente penale, cetățean al RM, cod numeric personal xxxx, în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. 1 din Codul penal al RM.

Pricina s-a aflat pe rolul:

- ***primei instanțe de la 07 septembrie 2017 până la 21 decembrie 2017.***
- ***Instanței de apel din 30 ianuarie 2018 până la 07 martie 2018.***

Procedura de citare a fost respectată.

Avocatul Vasile Foltea cu inculpatul XXXXXXXX au susținut recursul declarat, în temeiul și motivul invocat, și au solicitat admiterea lui.

Procurorul Vitalie Călugăreanu nu a susținut recursul declarat de avocatul Vasile Foltea solicitând respingerea lui ca fiind nefondat.

Audiind opiniile participanților la proces, examinând materialele cauzei prin prisma argumentelor recursului, verificând legalitatea actului contestat, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

C O N S T A T Ă:

Prin sentința judecătorei Hâncești, sediul Central din 21 decembrie 2017 XXXXXXXX a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 2600 unități convenționale, ceea ce constituie 130 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 (doi) ani.

Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că, XXXXXXXX, deținând funcția de ofițer de urmărire penală a Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Hâncești al IGP al MAI, fiind persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanente drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, iar în conformitate cu Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr.90-XVI din 25.04.2008, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contractarea și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a comis traficul de influență, în următoarele circumstanțe:

La 06 iunie 2017 având în gestiune procesul penal în privința lui XXXXXXXX pe faptul conducerii mijlocului de transport în stare de neconformitate alcoolică cu grad avansat de către o persoană care nu deține permis de conducere, ofițerul de urmărire penală XXXXXXXX în cadrul funcției purtate cu XXXXXXXX în sediul Inspectoratului de Poliție Hâncești, i-a comunicat că, pentru acțiunile comise riscă o pedeapsă cu închisoare până la un an, amendă în mărime de la 700 la 800 u.c. și muncă neremunerată în folosul comunității, totodată nu va putea să-și recupereze permis de conducere pe o perioadă de 3 ani, indicându-i ca a doua zi să se prezinte la el împreună cu avocatul și caracteristica de domiciliu de trai, invocând posibilitatea soluționării problemei apărute și acceptând o anumită sumă de bani în acest scop.

În continuare, urmărind intenția obținerii unor avantaje patrimoniale sub formă de bani ce nu i se cuvin, în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza penală nr.2017200367, pornită la 07 iunie 2017 în baza indicilor infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, în privința lui XXXXXXXX, XXXXXXXX i-a comunicat ultimului că, există posibilitatea ca să înceteze procesul și să nu ajungă în instanța de judecată, insinuând influența pe care ar deține față de procuror în scopul soluționării acestei probleme și acceptând în schimbul realizării acestui fapt o anumită sumă de bani.

Continuându-și acțiunile sale criminale, la 07 iunie 2017, XXXXXXXX i-a relatat lui XXXXXXXX faptul că, decizia privind încetarea urmăririi penale în privința acestuia o poate lua doar procurorul, și a acceptat în schimbul presupusei sale influențe față de procuror, primirea unei anumite sume de bani, care potrivit celor invocate de XXXXXXXX ar constitui 1500 euro.

La 12 iunie 2017 XXXXXXXX s-a prezentat iarăși la ofițerul de urmărire penală XXXXXXXX, care i-a relatat că condițiile invocate anterior rămân aceleași, însă în continuare urmează să apeleze la serviciile unui avocat, recomandându-i să se adreseze la avocatul XXXXXXXX pentru asistență juridică.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, XXXXXXXX a comis trafic de influență, manifestat prin acceptarea personal de bani pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că, are influență asupra unei persoane cu funcții de demnitate publică pentru a o face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, infracțiune prevăzută de art.326 alin.(1) Cod penal.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la data de 05 ianuarie 2018, avocatul Vasile Foltea, a declarat recurs împotriva sentinței nominalizate prin care solicită casarea sentinței judecătorești Hâncești, sediul Central din 21 decembrie 2017, cu încetarea procesului penal cu liberarea lui XXXXXXXX de răspundere penală în legătură cu câința activă în conformitate cu prevederile art. 57 Cod penal.

În motivarea apelului avocatul a invocat:

Apărarea menționează că, ilegalitatea aplicării nemotivate a sancțiunii complementare în privința inculpatului este vădită, în situația în care sancțiunea art.326 alin.(1) Cod penal nu prevede posibilitatea aplicării în privința persoanei fizice a pedepsei sub formă de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții publice.

În astfel de împrejurări, deși în conformitate cu prevederile art. 65 alin.(2) și (3) Cod penal, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi stabilită de instanța de judecată pe un termen de la 6 luni la 5 ani, și că, poate fi aplicată ca pedeapsă complementară în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile în Partea specială a prezentului cod, acest lucru este condiționat și este posibil doar dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Reieșind din prevederile nominalizate, apărarea menționează că, pentru a-1 sancționa pe XXXXXXXX cu pedeapsă complementară sub formă de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 2 ani, instanța de fond avea obligația: de a motiva necesitatea aplicării pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții, deoarece sancțiunea art.326 alin.(1) Cod penal nu prevede posibilitatea aplicării în privința persoanei fizice a pedepsei sub formă de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții publice; de a motiva necesitatea aplicării pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții anume pe un termen de 2 ani, cu indicarea criteriilor care au determinat aplicarea anume a acestui termen; de a motiva necesitatea aplicării pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 2 ani, reieșind din faptul că, în conformitate cu prevederile art. 65 alin.(3) Cod penal, aceasta este posibil doar dacă sunt întrunite anumite condiții, și anume: dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate; de a face trimitere în partea motivatorie a sentinței, cel puțin formal, la prevederile art.65 Cod penal, deoarece sancțiunea art.326 alin.(1) Cod penal nu prevede posibilitatea aplicării în privința persoanei fizice a pedepsei sub formă de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții publice.

Astfel, individualizând pedeapsa, instanța de judecată nu a respectat prevederile art. art. 96, 385 alin.(1), 394 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, conform cărora era obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuează sau gravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

În special, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, în conformitate cu art. 77 Cod penal, enumerarea circumstanțelor agravante are caracter exhaustiv și că pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

Contrar acestor principii, instanța de fond a neglijat faptul că, în conținutul rechizitoriului, dar și în discursul său, acuzarea a menționat și, nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante în privința inculpatului XXXXXXXX.

Indicând în partea descriptivă a sentinței că, circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art.77 Cod penal, se stabilesc: „comiterea infracțiunii din interes material”, instanța de fond a comis un abuz de drept, arogându-și din oficiu și neîntemeiat competențele instanței de judecată.

Mai mult, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, această circumstanță agravantă (comiterea infracțiunii din interes material), care a prezentat în trecut la lit. 1) alin.(1) art.77 Cod penal, a fost abrogată prin Legea nr.277-XVI din 18.12.2008, în vigoare din 24.05.2009.

Instanța de fond a comis o eroare de drept, deoarece motivarea soluției este expusă neclar. {Temei prevăzut de art.444 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală}, inclusiv s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal. {Temei prevăzut de art.444 alin.(1) pct.9) Cod de procedură penală}.

În conformitate cu prevederile art.509 alin.(4) Cod de procedură penală, la stabilirea pedepsei, individualizarea acesteia se efectuează ieșindu-se din limita maximă a celei mai aspre pedepse prevăzute de legea penală pentru infracțiunea respectivă, reduse cu o treime, fiind aplicabile prevederile art.75-79 din Codul penal.

În pofida acestor prevederi, instanța de fond eronat a calculat mărimea pedepsei sub formă de amendă care ar fi urmat să fie aplicată în privința inculpatului, în situația în care a respins propunerea apărării privind încetarea procesului penal, cu liberarea lui XXXXXXXX de răspundere penală în legătură cu câința activă, în conformitate cu prevederile art.57 Cod penal.

Astfel, luând în considerare că, limita maximă a amenzii stabilită în calitate de pedeapsă pentru infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1) Cod penal, este 3000 unități convenționale, reducerea cu o treime a acesteia în conformitate cu prevederile art.509 alin.(4) Cod de procedură penală, impunea instanța de fond să stabilească o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale.

Analizând aceste prevederi imperative, apărarea conchide că, soluția de aplicare în privința inculpatului a pedepsei sub formă de 2600 unități convenționale, este expusă neclar și nu sunt aduse careva argumente care ar justifica criteriile care au determinat instanța de fond să aplice prevederile art.509 alin.(4) Cod de procedură penală și să nu reducă maximum pedepsei aplicate cu 1/3.

Instanța de fond a comis o eroare de drept, deoarece motivarea soluției este expusă neclar. (Temei prevăzut de art.444 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală}, inclusiv s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal. (Temei prevăzut de art.444 alin.(1) pct.9) Cod de procedură penală}.

Apărarea menționează că, instanța de fond nu a luat în considerare faptul că, pe lângă circumstanțele atenuante prezente în această cauză, sunt prezente și alte împrejurări, care urmau a fi considerate drept circumstanțe atenuante, care indică la nivelul minim al caracterului prejudiciabil al acțiunilor inculpatului și care au fost confirmate prin declarațiile acestuia și alte materiale ale dosarului.

Conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor la care a fost provocat inițial să participe de către XXXXXXXX, la 15 iunie 2017, aproximativ la orele 10.⁰⁰-11.⁰⁰, inculpatul XXXXXXXX a denunțat această situație conducerii organului de urmărire penală al IP Hâncești și conducerii IP Hâncești.

Fără a cunoaște că, autoritățile ar fi demarat careva investigații penale în acest caz, la 15 iunie 2017, aproximativ la orele 10.⁰⁰-11.⁰⁰, inculpatul XXXXXXXX a telefonat la linia fierbinte a Serviciul Protecție Internă și Anticorupție a MAI și la linia fierbinte a Centrului Național Anticorupție, denunțând fapta de care este acuzat. Aceste împrejurări, sunt demonstrate prin înregistrările audio și confirmările autorităților care au recepționat denunțul inculpatului, anexate la materialele dosarului penal.

Ulterior, primind instrucțiunile corespunzătoare de la reprezentantul CNA care a recepționat denunțul său telefonic la linia fierbinte, de a

însemna faptele denunțate într-un raport oficializat, inculpatul XXXXXXXX a întocmit raportul de denunțare a cet.XXXXXXXX, pe care l-a înmănat și l-a prezentat pentru înregistrare șefului organului de urmărire penală a IP Hâncești-Petru Ghindă. Acest fapt se confirmă prin declarațiile polițiștilor Tatiana Țurcanu și Rusu Valentin, precum și prin extrasele din registrul în care a fost înregistrat raportul inculpatului.

Potrivit art. 438 și alin. 1 al art. 402 din Codul de procedură penală al RM, poate declara recurs avocatul în numele și în interesul inculpatului, în ceea ce privește latura penală și civilă, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Actele cauzei atestă faptul că, prima instanță judecătorească Hâncești, sediul Central a emis, pronunțat și înmănat sentința la 21 decembrie 2017 f.d. 30, vol. 2.

Avocatul Vasile Foltea a depus recursul împotriva sentinței din 21 decembrie 2017, în a 15-a zi, or la data de 05 ianuarie 2018, fiind respectate prescripțiile art. 402 alin. 1 din Cod de procedură penală.

Procedura citării legale a fost respectată.

În ședința instanței de recurs avocatul Vasile Foltea cu inculpatul XXXXXXXX au susținut recursul declarat, în temeiul și motivul invocat, au solicitat admiterea lui.

Procurorul Vitalie Călugăreanu nu a susținut recursul declarat de avocatul Vasile Foltea solicitând respingerea lui ca fiind nefundat.

Audiind participanții la proces, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, în conformanță cu materialele din dosar și celor prezentate în instanța de recurs, sub toate aspectele complet și obiectiv, Colegiul penal conchide că, cursul avocatului, urmează a fi admis din alte motive, inclusiv din oficiu, din următoarele considerente.

Din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că, acestea sunt suficiente pentru a constata că, faptele există, constituie infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. 1 Cod penal al RM, au fost săvârșite de inculpatul XXXXXXXX și sunt de natură să permită tragerea la răspundere penală cu stabilirea pedepsei.

La faza inițială a procesului penal la 16 iunie 2017 de către acuzatorul de stat, procuror delegat de Procuratura Anticorupție, Nadejda Ursu, din partea acuzării și inculpatul XXXXXXXX, asistat de apărătorul XXXXXXXXX, din partea apărării, la inițiativa apărării au completat ordinea prevederilor art.504 și art.505 Cod de procedură penală acordul de recunoaștere a vinovăției pe cauza penală nr. 2017970376.

Vina inculpatului XXXXXXXX în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită în afara dubiilor rezonabile, prin probatorul prezentat, acceptat de către partea apărării integral și anume:

Declarațiile inculpatului XXXXXXXX, care în ședința instanței de fond, a declarat că, la 05 iunie 2017 având repartizat procesul-verbal în privința lui XXXXXXXX care s-a prezentat la 06 iunie 2017. I-a explicat din ce motiv a fost chemat și că, are nevoie de avocat, dacă dorește poate fi asigurat avocat din oficiu. Acesta a declarat că, se va mai gândi. A doua zi s-a prezentat XXXXXXXX la el și a solicitat avocat din oficiu. Tot atunci a întocmit o solicitare, comunicându-i să aștepte. Pe la ora 15.00 a fost telefonat de avocatul Bătrîncea care i-a comunicat că, este ocupat apoi pleacă în concediu. Despre acest fapt l-a anunțat pe XXXXXXXX căruia i-a cerut să se prezinte pe 08 iunie 2017. La data de 08 iunie 2017 XXXXXXXX s-a prezentat și i-a comunicat poate hotărâsc ca să nu ajungă dosarul în judecată, anunțând că, are o mie, însă nu a concretizat ce fel de mie. Fiind că XXXXXXXX avea nevoie de avocat din oficiu i-a dat de înțeles că, poate va fi totul bine, însă raportul nu era pregătit pentru a fi depus în judecată. Când XXXXXXXX a solicitat avocat din lista avocaților r-l Hâncești, a fost ales XXXXXXXX, numărul de telefon personal i l-a transmis. Mai târziu la 12 iunie 2017 s-a prezentat iar XXXXXXXX comunicându-i că, nu a încheiat contract cu avocatul XXXXXXXX. I-a explicat că, este necesară prezența avocatului. I-a cerut să se prezinte a 2-a zi, însă acesta nu s-a prezentat. A anunțat șeful sectorului de sector XXXXXXXX căruia i-a comunicat să asigure prezența lui XXXXXXXX. La 15 iunie 2017 când s-a prezentat XXXXXXXX l-a întrebat dacă și-a găsit avocat, acesta a comunicat că, nu are. Iar a întocmit o solicitare la oficiul avocaților. Mai târziu a primit mesaj la telefonul mobil cu textul "Ion am toți banii". Despre acest fapt a raportat șefului de urmărire de urmărire penală și la Centrul Național Anticorupție, care l-au anunțat că, vor fi prezenți peste 2 ore. Pe acest caz a întocmit un raport. Peste 20 minute la el în birou s-au prezentat reprezentanții Centrului Național Anticorupție care i-au comunicat că în privința sa au fost intentate 2 cauze penale și va fi reținut pentru 72 ore. Recunoaște că, a acceptat tacit propunerea lui XXXXXXXX și i-a explicat că, decizia o ia procurorul. Sincer se căiește în cele săvârșite.

- declarațiile martorului XXXXXXXX, care în cadrul urmăririi penale, a declarat că, la data de 03.06.2017, aproximativ la ora 20:00, fiindu-se la volanul mijlocului de transport de transport de model „Vaz 2102”, cu n/î xxxx, fără a deține permis de conducere, în Stolniceni, r-nul Hîncești, a fost stopat de către un echipaj al poliției de patrulare. Fiind supus testării alcoolscopice cu aparatul „Drager”, a stabilit o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,69 mg/l, dat fiind faptul că anterior am servit băuturi alcoolice cu un prieten pe nume xxxx.

La data de 05.06.2017, s-a prezentat la, la un ofițer de urmărire penală, numele căruia XXXXXXXX i l-a scris pe o porțiune de hîrtie.

La data de 06.06.2017, la solicitarea ofițerului de sector XXXXXXXX, s-a prezentat la Inspectoratul de poliție Hîncești, la ofițerul de urmărire penală XXXXXXXX, care i-a spus să se prezinte a doua zi din nou, împreună cu un avocat, după care i-a mai spus care este pedeapsa prevăzută pentru astfel de încălcări, precum și că timp de 3 ani nu va putea obține permisul de conducere.

Totodată, ieșind afară din inspectorat, XXXXXXXX a adăugat că poate face în așa mod ca dosarul fie încetat și să nu ajungă în judecată, să pentru aceasta este necesar să-i transmită o sumă mare de bani, la care nu i-a răspuns nimic.

La data de 07.06.2017 s-a deplasat la XXXXXXXX, fără avocat, unde a așteptat să se prezinte avocatul de serviciu, care așa și nu s-a prezentat, după care a fost audiat în calitate de bănuț. După audiere, ieșind din inspectorat, acesta i-a spus că suma necesară este de 1 500 euro și că el poate să vorbească cu procurorul și împreună cu acesta să facă ca să fie totul bine, acordându-i termen de 3 zile pentru se

recia, după care să-l anunțe despre ce s-a hotărât.

La data de 12.06.2017 XXXXXXXX l-a luat cu automobilul său la Inspectoratul de poliție Hîncești, spunându-i că îl așteaptă XXXXXXXX. Trînd în birou, XXXXXXXX, care era de unul singur, l-a întrebat ce s-a gîndit, la care i-a răspuns că o să aducă, întrebînd totodată dacă se chide cazul. XXXXXXXX i-a răspuns că dosarul este la procuratură și o să se închidă timp de o săptămînă. Ulterior, XXXXXXXX l-a întrebat ică vrea să transmită direct sau să-i dea un avocat, după care i-a spus că totuși îi va da un avocat bun și să se ducă la dînsul să vorbească să rezolve prin intermediul lui, deoarece el este la curent și o să-i explice totul. XXXXXXXX i-a scris pe o hîrtie numele avocatului XXXXXXXX și numărul acestuia de telefon 079501117, spunându-i să se prezinte și că a fost trimis de către acesta, iar după ce va clarifica cu acesta să-l me înapoi și să-l anunțe. Aproximativ la orele 11:00 l-a telefonat pe XXXXXXXX, care i-a spus că este la judecătorie, însă i-a spus să meargă el la oficiu și să-l aștepte, deoarece în aproximativ jumătate de oră va veni și el.

Aproximativ la orele 13:30, fiind anunțat telefonic de către avocatul XXXXXXXX, a intrat în biroul acestuia, și la început l-a întrebat ce a cut, dacă îi trebuie avocat, cu ce se ocupă, după care i-a spus de la procuratură i-au spus că pentru închiderea cazului este necesară suma : 1 500 euro, adîugînd totodată că va mai trebui să mai adauge 150 euro pentru a achita amenda, 200 euro vor costa serviciile sale, iar în tal suma de 1 900 euro. În final, XXXXXXXX i-a spus să intru la el cînd va avea suma de 2 000 euro. Ulterior, aproximativ la orele 14:40, în ma unui apel de la XXXXXXXX, l-a telefonat înapoi și acesta i-a spus să vină la el, însă i-a spus că a vorbit cu avocatul și cînd va avea banii : va duce la el, iar la moment nu poate să se prezinte, deoarece deja a ajuns în sat. Tot atunci XXXXXXXX l-a telefonat din nou și i-a spus să : prezinte pînă miercuri, 14.06.2017, acesta fiind ultimul termen, cu sau fără avocat. La data de 13.06.2017, aproximativ la ora 15:00, la omiciliu s-au prezentat XXXXXXXX împreună cu XXXXXXXX, însă nu era acasă, iar după ce a revenit, XXXXXXXX i-a spus să vină numaidecît a doua zi, pînă la ora 09:00 pentru că au de lucru. La procesul-verbal a anexat hîrtia pe care XXXXXXXX i-a scris numele avocatului numărul : estuia de telefon (f.d.18-21);

declarațiile martorului XXXXXXXX care în cadrul urmăririi penale, a declarat că, la începutul lunii aprilie, a fost contactat telefonic de itre ofițerul de urmărire penală XXXXXXXX, care l-a rugat să-i asigure prezența lui XXXXXXXX pentru a fi recunoscut și audiat în calitate de înuit, pe un dosar penal pornit pe faptul conducerii de către acesta a mijlocului de transport în stare de ebrietate. Astfel, i-a transmis lui xxxxxxxx datele necesare în vederea prezentării, însă ulterior a fost din nou telefonat de către XXXXXXXX, care i-a spus că din nou este :cesară prezența lui XXXXXXXX, deoarece prima dată nu s-a prezentat niciun avocat care urma să acorde asistență juridică garantată de stat. stfel, XXXXXXXX urma să se prezinte la data de 12.06.2017, zi în care urma să fie implicat în grupa operativă a inspectoratului, de aceea l-a at cu automobilul și împreună s-au deplasat la inspectorat.

Tot la data de 12.06.2017, asigurînd accesul persoanelor în inspectorat, l-a întrebat pe XXXXXXXX dacă și-a mai găsit sau nu avocat, :oarece acesta deseori ieșea și intra în inspectorat, la care i-a răspuns că l-a găsit pe XXXXXXXXiu.

A doua zi, întîlnindu-se întîmplător cu avocatul XXXXXXXXiu, l-a întrebat dacă l-a găsit XXXXXXXX, la care acesta i-a răspuns că l-a găsit, să nu o să dorească să-i reprezinte interesele.

Tot în acea zi, împreună cu XXXXXXXX, care se deplasa de la serviciu spre domiciliul din s.Ciuciuleni, iar în drum trecea prin Stolniceni, s-au deplasat la domiciliul acestuia, XXXXXXXX menționînd că XXXXXXXX nu i-a spus în privința avocatului și cînd se va prezenta, să acesta nu era prezent, iar după ce soția acestuia l-a telefonat, s-au întîlnit cu XXXXXXXX în centrul satului.

xxxxxxx l-a întrebat dacă s-au înțeles cu avocatul XXXXXXXXiu, însă acesta nu a răspuns nimic concret, spunînd că a fost și că au vorbit, să nu se știe. Atunci XXXXXXXX i-a spus lui XXXXXXXX să se prezinte a doua zi dimineața, după care a plecat (f.d.23-24);

- **proces-verbal din 16.07.2017** de examinare a suportului de stocare a datelor informatice, prin care a fost consemnat faptul :aminării telefonului mobil de model "iPhone 6 Plus", ridicat la data de 15.06.2017 de la XXXXXXXX (f.d.63);

- **proces-verbal din 16.07.2017** de examinare a documentelor , prin care a fost consemnat faptul examinării unei file de hîrtie cu scrisuri de ciomă anexată de martorul XXXXXXXX (f.d.25);

- **proces-verbal din 21.06.2017** privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor, între XXXXXXXX și XXXXXXXX și xxxxxxxx și XXXXXXXX (f.d.114-126);

- **procesul-verbal din 21.06.2017** privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice între XXXXXXXX li XXXXXXXX, XXXXXXXX și igajatul SPIA al MAI, la care este anexată stenograma comunicațiilor și purtătorul de informații de tip CD-R, de model "Verbatim", cu nr. : inventar 2394/17 (f.d.139-152);

- **proces-verbal de cercetare la fața locului din 15.06.2017** prin care au fost examinate materialele cauzei penale nr.2017200367, omită la 07.06.2017 în baza indicilor infractiunii prevăzute la art.264¹ alin.(4) din Codul penal, în privința lui XXXXXXXX, cu anexarea copiilor

Examinând suportul probator, audiind participanții la proces, în raport cu temeiurile recursului, instanța de recurs, consideră vedită vina inculpatului XXXXXXXX în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de recurs, a stabilit că, XXXXXXXX, deținând funcția de ofițer de urmărire penală a Secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Hâncești al IGP al MAI, fiind persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, iar în conformitate cu Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr.90-XVI din 25.04.2008, acceptând nevoia restricțiilor impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a comis traficul de influență, în următoarele circumstanțe:

La 06 iunie 2017 având în gestiune procesul penal în privința lui XXXXXXXX pe faptul conducerii mijlocului de transport în stare de intoxicație alcoolică cu grad avansat de către o persoană care nu deține permis de conducere, ofițerul de urmărire penală XXXXXXXX în cadrul scutei purtate cu XXXXXXXX în sediul Inspectoratului de Poliție Hâncești, i-a comunicat că, pentru acțiunile comise riscă o pedeapsă cu închisoare până la un an, amendă în mărime de la 700 la 800 u.c. și muncă neremunerată în folosul comunității, totodată nu va putea să-și recupereze permis de conducere pe o perioadă de 3 ani, indicând că, a doua zi să se prezinte la el împreună cu avocatul și caracteristica de domiciliu, invocând posibilitatea soluționării problemei apărute și acceptând o anumită sumă de bani în acest scop.

În continuare, urmărind intenția obținerii unor avantaje patrimoniale sub formă de bani ce nu i se cuvin, în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza penală nr.2017200367, pornită la 07 iunie 2017 în baza indicilor infracțiunii prevăzute de art.264,¹ alin.(4) Cod penal, în privința lui XXXXXXXX, XXXXXXXX i-a comunicat ultimului că, există posibilitatea ca să fie încetată urmărirea penală și să nu ajungă în instanța de judecată, insinuând influența pe care ar deține-o față de procuror în scopul soluționării acestei probleme și acceptând în schimbul alizării acestui fapt o anumită sumă de bani.

Continuându-și acțiunile sale criminale, la 07 iunie 2017, XXXXXXXX i-a relatat lui XXXXXXXX faptul că, decizia privind încetarea urmăririi penale în privința acestuia o poate lua doar procurorul, și a acceptat în schimbul presupusei sale influențe față de procuror, primirea unei anumite sume de bani, care potrivit celor invocate de XXXXXXXX ar constitui 1500 euro.

La 12 iunie 2017 XXXXXXXX s-a prezentat iarăși la ofițerul de urmărire penală XXXXXXXX, care i-a relatat că condițiile invocate anterior rămân aceleași, însă în continuare urmează să apeleze la serviciile unui avocat, recomandându-i să se adreseze la avocatul XXXXXXXX pentru asistență juridică.

Cu referire la prevederile citate, urmează a fi remarcat că, din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că, acestea sunt suficiente pentru a constata că, faptele există, constituie infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. 1 Cod Penal al Republicii Moldova, a fost săvârșită de inculpatul XXXXXXXX și sunt de natură să permită stabilirea pedepsei.

Instanța de apel constată că, din conținutul cererii de apel înaintate de procuror rezultă că, legalitatea sentinței Judecătoriei Hâncești, județul central, din data de 21 decembrie 2017 este contestată sub aspectul individualizării pedepsei penale.

Colegiul Penal conchide că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulum de probe prin prisma prevederilor art. 95, 101 Cod de Procedură Penală prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpat în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului, XXXXXXXX, cadrul juridic corectă și anume art.326 alin. 1 Cod Penal al Republicii Moldova.

De asemenea, Colegiul Penal remarcă că, starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevante și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel.

Pe această linie de concluzie, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Conform art. 61 CPP, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Colegiul penal consideră că, instanța de fond incorect a numit inculpatului XXXXXXXX o pedeapsa principală sub formă de 2600 unități convenționale din următoarele considerente:

Colegiul penal conchide că, pricina a fost examinată în baza acordului de recunoaștere a vinovăției acceptat de toți participanții la proces de către instanța de judecată.

Potrivit art. 509 Cod de procedură penală, adoptarea **sentinței** în cazul acordului de recunoaștere a vinovăției (1) Sentința în cazul acordului de recunoaștere a vinovăției se adoptă în condițiile prevăzute de prezentul cod, cu derogările din prezentul articol. (2) Partea introductivă a sentinței, în afară de datele expuse în art.393, conține mențiunea despre judecarea cauzei prin acordul de recunoaștere a vinovăției. (3) Partea descriptivă a sentinței trebuie să cuprindă: 1) descrierea faptei prejudiciabile recunoscută de inculpat și considerată ca fiind dovedită, indicându-se modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii; 2) probele prezentate de inculpat și acceptate de inculpat pe care se întemeiază sentința; 3) indicațiile asupra circumstanțelor care atenuează sau agravează răspunderea; 4) încadrarea juridică a faptei pentru care se condamnă inculpatul; 5) motivarea pedepsei stabilite; 6) soluționarea chestiunilor de fapt și de drept care pot conduce la suspendarea condiționată a executării pedepsei, dacă este cazul; 7) motivele pe care este întemeiată hotărârea instanței cu privire la acțiunea civilă sau la repararea pagubei materiale cauzate de infracțiune, precum și la cheltuielile judiciare. (4)

La stabilirea pedepsei, individualizarea acesteia se efectuează reieșindu-se din limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală în funcție de gravitatea infracțiunii respective, reduse în condițiile art. 80 din Codul penal, fiind aplicabile prevederile art.75-79 din Codul penal. Împreună cu sentința trebuie să conțină mențiunile prevăzute în art.395, care se aplică în mod corespunzător.(5) La adoptarea sentinței, instanța trebuie să soluționeze și chestiunile menționate în art.397 și 398.(6) Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. (7) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448. În cazul în care instanța de recurs, la judecarea recursului declarat în conformitate cu art. 507 alin.(3), constată ilegalitatea încheierii atacate, ea dispune trimiterea cauzei la judecare instanței de fond.

Potrivit art. 80 Cod penal, **în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, pedeapsa pentru infracțiunea imputată se reduce cu o treime din pedeapsa maximă prevăzută pentru această infracțiune.**

Sanctiunea normei juridice prevăzute în art. 326 alin.(1) Cod Penal stabilește pedeapsa amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Reieșind din aceste prevederi, dat fiind faptul că, pricina a fost examinată în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa se duce cu 1/3 din pedeapsa maximă. Astfel la caz pedeapsa maximă constituie 3000 unități convenționale, 1/3 constituind 1000 unități convenționale, în acest caz, pedeapsa urma a fi aplicată în cuantum de 2000 unități convenționale.

Ceea ce ține de tipul pedepsei aplicate, Colegiul penal nu se poate expune, or pedeapsa cu închisoare este mai gravă ca pedeapsa sub formă de amendă, iar dat fiind faptul că, sentința a fost contestată de către partea apărării, Colegiul penal nu poate agrava situația inculpatului, propriul apel.

Mai mult ca atât, colegiul penal reține faptul că, instanța de fond urma să emită actul judiciar "sentință" și nu hotărâre.

Ceea ce ține de pedeapsa complementară, Colegiul penal reține că, aceasta urmează a fi aplicată în cuantumul mai mic decât cel stabilit de prima instanță, or potrivit art. 65 alin. 3 Cod penal, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca și pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Analizând circumstanțele cauzei, Colegiul Penal consideră că este neîntemeiat argumentul apelantului precum că pedeapsa complementară stabilită de instanța de fond nu este în măsură să asigure scopurile instituției pedepsei penale.

În acest context, Colegiul Penal remarcă că, în conformitate cu **Ghidul cu privire la aplicarea pedepsei** adoptat de Curtea Supremă de Justiție prin Hotărârea nr. 15 din 22 decembrie 2014, **criteriile generale au caracter obligatoriu la individualizarea oricărei pedepse, la alegerea categoriei și termenului pedepsei, la stabilirea atât a pedepsei principale, cât și a celei complementare.** Aceste criterii nu pot fi aplicate separat, ci numai în ansamblu. Neglijarea unuia dintre aceste criterii la aplicarea pedepsei înseamnă că, pedeapsa aplicată a fost individualizată contrar prevederilor legale și constituie temei pentru casarea sentinței.

Colegiul Penal reține că, potrivit articolului 12 al Convenției penale cu privire la corupție, adoptate la Strasbourg la 27.01.1999 „Traficul și influența”, stabilește: fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri care se manifestă necesare pentru a stabili drept infracțiune, în conformitate cu dreptul său intern, atunci când actul a fost comis intenționat, fapta de a propune, a oferi sau a da, direct sau indirect, orice

incriminat cu dreptul sau indirect, atunci când actul a fost comis intenționat, faptă de a propune, a oferi sau a da, direct sau indirect, orice avantaj nedatorat ca remunerare oricui care afirmă sau confirmă că este capabil să exercite o influență asupra luării deciziei de către oricare persoană vizată în articolele 2, 4-6 și 9-11 ale Convenției penale cu privire la corupție, fie că avantajul nedatorat este pentru el însuși sau pentru altcineva, precum și fapta de a solicita, a primi sau a accepta oferta sau promisiunea în calitate de remunerare pentru așa-zimuta influență, indiferent dacă influența a fost sau nu exercitată sau dacă influența presupusă a produs sau nu rezultatul scontat. De asemenea, în conformitate cu lit. a) art. 18 „Traficul de influență” al Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la XXXXXXXXX, fiecare Stat parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracter de fracțiune, în cazul în care actele au fost săvârșite cu intenție, faptei de a promite, a oferi ori a da unui agent public sau oricărei alte persoane, direct ori indirect, un folos necuvenit, cu scopul ca respectivul agent sau respectiva persoană să abuzeze de influența sa reală și presupusă, în vederea obținerii de la o autoritate administrativă sau de la o autoritate publică a Statului parte a unui folos necuvenit pentru instigatorul inițial al actului sau pentru oricare altă persoană.

Instanța de apel mai reține c atât faptele de încălcare a îndatoririlor de serviciu, săvârșite de personalul calificat reprezentând sectorul ublic, cât și faptele comise de alte persoane, ce pot condiționa asemenea încălcări, pot prejudicia grav, prin consecințele lor, activitatea de rviu într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor. Astfel, Colegiul enal consideră că infracțiunile de corupție prezintă un grad sporit de pericol pentru societate, aceste infracțiuni urmează a fi pedepsite i sancțiuni echitabile, care ar contracara orice tentativă de încălcare a relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de rviu, care este incompatibilă cu bănuiala că funcționarii pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Colegiul Penal reține că, însuși scopul existenței întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor de stat sau a administrației publice locale ori a bdiviziunilor lor se explică prin necesitatea imperioasă de a asigura exercitarea în condițiile legii a drepturilor și intereselor legitime ale tățenilor, „respectarea și ocrotirea persoanei constituind o îndatorire primordială a statului” (alin. (1) art. 16 din Constituție). Deci, aceste itități publice, precum și avocații în activitatea lor, fiind investiți cu un mandat corespunzător din partea cetățenilor, sunt obligate să-și deplinească atribuțiile care le-au fost încredințate în strictă conformitate cu prevederile legale, vectorul acțiunii lor fiind îndreptat spre otejarea intereselor cetățenilor. Însă, în cazul în care sunt comise infracțiunile prevăzute în Capitolul XV al Părții Speciale a Codului penal, te distorsionată însăși esența activității acestor entități, sunt periclitate drepturile și interesele persoanelor și, drept consecință, știrbită itoritatea întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor de stat sau a administrației publice locale ori a subdiviziunilor lor.

Colegiul Penal consideră că, în cazul infracțiunilor de corupție noțiunea „gravitatea infracțiunii săvârșite” trebuie de înțeles în sensul că este infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece se anifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora. În aceste izuri pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de dividualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și juste, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune abilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. În același timp, trebuie să fie spectată prevederea art. 61 CP, conform căruia, pedeapsa care se aplică urmează să își atingă scopul de restabilire a echității ciale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane.

Colegiul Penal reține că instanțele de judecată trebuie să țină seama că în cazurile săvârșirii infracțiunilor de corupție în sectorul ivat, a traficului de influență, afectează imaginea instituțiilor statale și a întregii societăți, daune nemateriale, care indiferent că rsoana vinovată a fost condamnată, nu pot fi considerate ca total reparate.

Colegiul Penal consideră că odată ce infractorul Xxxxxxxx la comiterea infracțiunii de trafic de influență a utilizat statutul nctției de ofițer de urmărire penală, drepturile și avantajele pe care le acordă aceasta pentru facilitarea infracțiunii de corupție ebuie să fie privat de dreptul de a ocupa această funcție, or, anume astfel va fi atins scopul pedepsei penale aplicate față de ndamnat.

Colegiul Penal amintește că în baza art. 61 Codului penal, (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de rectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, uzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și socializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. ecutarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 Codului penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în nitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La abilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite în rezultatul căruia a ccedat victima, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de fluența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit pct. 3 al Hotărârii Curții Supreme de Justiție cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale nr. 8 din 11 iembrie 2013, în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art.7 CP) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a edepsei inserate la art.75 alin.(1) CP, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al fracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce enuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de

ată ale familiei acestuia.

Colegiul Penal reține că în această speță necesită a fi aplicată pedepele stabilite în baza art. 326 al. 1 Cod penal în formă de amendă raportat la art. 65 al. 3 Cod penal, cu aplicarea pedepsei complementare de privare de dreptul de a ocupa funcții publice, care este o pedeapsă echitabilă și justă, și este în măsură să respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea iantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția inculpatului, anume această pedeapsă va atinge scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către inculpate și de alte persoane.

În această ordine de idei, Colegiul Penal va stabili inculpatului XXXXXXXX pedeapsa principală sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, ceea ce constituie 100 000 (una sută mii) lei, cu aplicarea pedepsei complementare - privarea de dreptul de ocupa funcții publice pe un termen de 1 an, considerând că, această pedeapsă va fi în măsură să contribuie la atingea scopului preventiv și educativ, restabilind echitatea socială.

Colegiul penal respinge solicitările părții apărării privind încetarea procesului penal și liberearea lui XXXXXXXX de răspundere penală în temeiul art. 57 Cod penal, or alin. (1) prevede "Persoana care pentru prima oară a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi scutită de răspundere penală dacă ea, după săvârșirea infracțiunii, s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune".

Colegiul penal conchide că inculpatul XXXXXXXX a comis o infracțiune din domeniul corupției, fiind angajat ca ofițer de urmărire penală la o instituție publică care în virtute exercitării funcției care o deține, urma să lupte împotriva corupției, însă ultimul profitând de funcție a săvârșit traficul de influență.

Mai mult ca atât, aplicarea prevederilor art. 57 Cod penal rămâne la discreția instanței și nu este o obligație. La caz Colegiul penal, conchide că XXXXXXXX urmează a fi pedepsit conform prevederilor legale, or cauza fiind examinată în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, acordă inculpatului privilegii în ceea ce privește aplicarea unei pedepse mai blânde.

Sub imperiul normelor enunțate, se reține, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

O pedeapsa inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a inculpatului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din parte altor persoane, se realizează strict prin individualizarea pedepsei.

Audiind opiniile participanților la proces, examinând materialele cauzei prin prisma argumentelor recursului, verificând legalitatea actului de contestare, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, în conformitate cu art. 449 alin. 1 pct. 2 lit. b), 450 ; art. art. 417-418 din Cod de procedură penală ,-

D E C I D E:

Admite, din alte motive, inclusiv din oficiu, recursul avocatului Vasile Foltea în numele și interesele inculpatului XXXXXXXX, declarat în temeiul art. 326 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea pedepsei complementare de privare de dreptul de a ocupa funcții publice, care este o pedeapsă echitabilă și justă, și este în măsură să respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea iantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția inculpatului, anume această pedeapsă va atinge scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către inculpate și de alte persoane.

De numit pedeapsa lui XXXXXXXX recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova, sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, ceea ce constituie 100 000 (una sută mii) lei, în temeiul art. 65 alin. 3 Cod penal, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 1 an.

În rest dispozițiile sentinței se mențin fără modificări.

Decizia motivată va fi pronunțată în ședință publică la data de 04 aprilie 2018, ora 14.⁰⁰ min. .

Președintele ședinței:

Oxana Robu

Judecători:

Igor Mânăscurtă

Svetlana Balmuş

